

HLAVNÍ TÉMA

OCHRANA INFORMACÍ V OBCHODNÍM STYKU

Základ mnohého podnikání či obchodu tvoří především know-how a informace, které dávají podniku výhodu před konkurencí. Základním zájmem pak je takové informace ochránit a zabránit jejich zveřejnění či použití dalšími subjekty. Jaké k tomu dává možnosti české právo?

Nejdříve je třeba zdůraznit, že ochrana se nevztahuje na veškeré informace, které si daný subjekt nepřeje šířit. Škála důležitosti a adekvátní ochrany informací je široká a jde od veřejných informací, které jsou povinně zveřejňované až po kvalifikovaně chráněné informace jako jsou patenty či např. státem utajované informace dle zvláštního zákona (zák. č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti).

Občanský zákoník stanovuje v ustanovení § 504, že obchodní tajemství „tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníci zajišťují ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení“.

Z definice jasně vyplývá, že pokud podnikatel chce chránit své obchodní tajemství, musí velice aktivně vystupovat, aby se mu ochrany nakonec dostalo. Zejména je velice vhodné, aby takové informace dostatečně identifikoval. Nepostačuje nějaké povědomí, že v podniku existuje soubor informací, jenž pravděpodobně splňuje požadavky na obchodní tajemství. V konečném důsledku by ani nemusel dostat požadavku, aby byl určitelný. Zejména však by mohlo dojít k tomu, že nebude přehled, jak se s těmito informacemi nakládá a dojde k narušení požadavku na jejich aktivní ochranu či přímo k jejich částečnému úniku. Lze tedy důrazně doporučit obchodní tajemství v rámci podniku cíleně identifikovat (sepsat) a stanovit postup jeho ochrany závazný pro všechny složky závodu. Takovýto dokument pak může být cenným důkazem v případném sporu o obchodní tajemství.

V ideálním případě by mělo být obchodní tajemství i oceněno a zahrnuto do majetku společnosti jako nehmotný majetek. Zde je třeba zdůraznit, že shora uvedená definice může zahrnovat mnohem širší okruh duševního vlastnictví, než jsou třeba patenty. Může se v podstatě jednat o jakoukoliv informaci/skutečnost, jež splní shora uvedenou definici. Velice typické bude vlastnictví know-how, které zahrnuje využití jednotlivých patentů a procesů v závodě v celkovém propojení, které není obecně používáno či známo v obchodních kruzích.

V případě, že podnikatel dokáže takto definovat vlastnictví obchodního tajemství, dostává se mu zvláštní ochrany, která by při běžném zveřejnění/zneužití cizích informací buď vůbec nebyla možná, nebo obtížně vymahatelná. Občanský zákoník podřazuje porušení obchodního tajemství pod nekalosoutěžní jednání (ustanovení § 2985 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). To je velice významné, jelikož na základě této skutkové podstaty se lze domáhat větší škály opatření a kompenzací než při běžném škodním jednání. Také zde není třeba prokazovat např. reálný vznik škody, ale postačí, aby dané jednání mělo potenciál škodu vyvolat.

Zvláštní ochranu pak obchodnímu tajemství přisuzuje zák. č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství. Zde je významné zejména to, že se lze domáhat ochrany i proti nevědomému porušení obchodního tajemství (tedy není třeba prokazovat za všech okolností úmysl) a dále, že se lze domáhat zadostiučinění. To je termín odlišný od náhrady škody a podstatné je, že není vždy nutné prokazovat skutečně způsobenou škodu, což je v těchto případech velice obtížné. Otázkou dále je, jak ochránit důvěrné informace mimo zákonný režim, popř. posílit svou pozici nad zákonnou ochranu. Taková opatření lze rozdělit na vnitřní a vnější. Vnitřními je myšlena ochrana proti úniku obchodního tajemství. Takový únik v podstatě narušuje samotnou podstatu obchodního tajemství (neveřejnost) a může dojít i k jeho zániku.

Číst více na www.pravniprostor.cz
Mgr. Jan Plavec | AK Plavec & Partners

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

10 let antidiskriminačního zákona v České republice

Odklony v justiční praxi

Nad aktuálními návrhy změn ústavního pořádku

Právo na přístup k internetu

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR STAVEBNICTVÍ

ZJISTĚTE VÍCE

STRUČNĚ

ČEKÁNÍ NA BREXIT?

Téma Brexitu se stále vyvíjí, je to vlastně takové čekání na Godota. Po referendu jsem tipoval, že Brexit se konat nebude a přiznám se, že tomu i stále věřím. Referendum v roce 2016 ale nebylo prvním britským referendem o vystoupení z EU, neboť první se konalo už v roce 1975. Tehdejší okolnosti byly lehce podobné.

[celý článek](#)

JAK MŮŽE NEÚSPĚŠNÝ NÁJEMCE ZAVÁŘIT PRONAJÍMATELI?

Není-li nájemce ve svém podnikání úspěšný tak, jak předpokládal při uzavírání nájemní smlouvy, může to za určitých okolností být důvodem pro předčasné ukončení nájmu pro podstatnou změnu okolností, jak dovodil Nejvyšší soud ČR ve svém nedávném rozhodnutí.

[celý článek](#)

BRÝLE A ČOČKY ZA VOLANTEM

Zhoršil se vám v posledních letech zrak a oční vadu je třeba korigovat brýlemi či kontaktními čočkami? Jste-li držitelem řídičského oprávnění, bude pravděpodobně třeba situaci řešit s lékařem a vydavatelem řídičských průkazů.

[celý článek](#)

POZOR NA KONKURENČNÍ DOLOŽKY?

Počátkem května 2019 Ústavní soud vydal velmi zajímavý nálezný týkající se konkurenční doložky v pracovní smlouvě. Vedlejší účastnice řízení u Ústavního soudu, Ing. K. F. pracovala u svého zaměstnavatele na základě pracovní smlouvy z 1. února 2010, která obsahovala konkurenční doložku zakazující zaměstnankyni po dobu jednoho roku od ukončení pracovního poměru působit u jiného zaměstnavatele, který by měl činnost shodnou s předmětem činnosti původního zaměstnavatele, nebo měl vůči němu soutěžní povahu.

Pro případy porušení tohoto závazku byla sjednána smluvní pokuta ve výši průměrného ročního platu zaměstnankyně (zde 420.000 Kč vzhledem k základní měsíční mzdě 35.000 Kč). Pracovní poměr byl ukončen dohodou ke dni 31. října 2012. Ing. K. F. poté nastoupila 12. listopadu 2012 ke konkurenční společnosti, kde však pracovala pouze do 15. listopadu 2012.

Přestože pracovní poměr Ing. K. F. u konkurenční společnosti trval pouhé čtyři dny a byl ukončen touto pracovníci ve zkušební době, původní zaměstnavatel uplatnil svůj nárok plynoucí z konkurenční doložky a s tím související smluvní pokuty. Jelikož tato zaplacená nebyla, původní zaměstnavatel uplatnil svůj nárok u soudu. Brněnský Městský soud jeho žalobu zamítl s odůvodněním, že celá pracovní smlouva (včetně konkurenční doložky) je neplatná.

Postupně spor doputoval skrze odvolání a následně dovolání až k Nejvyššímu soudu, který rozsudek odvolacího soudu zcela změnil ve všech výrocích. Sice prohlásil, že sjednaná smluvní pokuta je nepřiměřená okolnostem tohoto případu, nicméně zohlednil velmi krátkou dobu trvání nového pracovního poměru u konkurence a rovněž to, že v případě zneužití

možných citlivých informací a poznatků měl původní zaměstnavatel k dispozici i jiné způsoby ochrany (například právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži). Tento názor byl posléze napaden ústavní stížností, kde se Ústavní soud pustil do polemiky nad vlastním smyslem a účelem konkurenčních doložek, které by měly sloužit jako nástroj preventivní ochrany zaměstnavatele před únikem informací ke konkurenčnímu podnikateli skrze zaměstnance, kteří se během svého pracovního poměru u původního zaměstnavatele seznamují s informacemi, které jsou buď obchodním tajemstvím, popřípadě jsou takového charakteru, že mohou sjednat konkurenčnímu podnikateli neférovou výhodu v hospodářské soutěži.

Číst více na www.pravniprostor.cz

JUDr. Jan Metelka, LL.M. | Mgr. Petr Samec | DLA Piper

JUDIKATURA

RESTAURATÉŘI A AUTORSKÉ POPLATKY

II. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Radovan Suchánek) vyhověl ústavní stížnosti a zrušil rozsudek Krajského soudu v Praze, neboť jím bylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu zaručené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Stěžovatel provozuje malé restaurační zařízení v obci na Rakovnicku, ve kterém byla v prosinci roku 2013 provedena kontrola smluvním partnerem spolku INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z. s. (v tomto řízení vedlejší účastník). Při této kontrole bylo zjištěno, že se v provozovně nachází jedna televize a jedno rádio. Vedlejší účastník se posléze žalobou domáhal po stěžovateli vydání bezdůvodného obohacení ve výši devět tisíc korun s úrokem z prodlení, ke kterému mělo dojít tím, že stěžovatel zpřístupňoval svým zákazníkům rozhlasové a televizní vysílání, aniž by měl s vedlejší účastníkem jako kolektivním správcem uzavřenu licenční smlouvu. Krajský soud v Praze žalobě vyhověl a současně uložil stěžovateli povinnost zaplatit vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení ve výši přesahující šestnáct tisíc korun. Stěžovatel se poté obrátil na Ústavní soud. Ve své ústavní stížnosti zejména namítl, že rozhodnutí krajského soudu nerespektuje judikaturu Ústavního soudu, podle které kolektivní správce musí v řízení prokázat, že v dané věci byla porušena autorská práva osob, k jejichž ochraně je zákonem povolán.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost je důvodná. Ústavní soud odkázal na svůj dřívější nálezný sp. zn. II. ÚS 2186/14, ve kterém vymezil podstatné náležitosti kontroly prováděné kolektivním správcem při hodnocení otázky, zda bylo zasaženo do majetkového práva autorského nebo majetkového práva souvisejícího s právem autorským. Kolektivní správce – a v případném navazujícím soudním řízení i obecný soud – tak podle ustálené judikatury musí především zkoumat několik okruhů podmínek.

[celý článek](#)

K ŠIKANÓZNÍM ŽÁDOSTEM O INFORMACE

I. senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj David Uhlíř) zamítl ústavní stížnost města Vsetín proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, neboť neshledal porušení ústavně zaručených práv stěžovatele.

Stěžovatel – město Vsetín – se v řízení před obecními soudy domáhal po žalovaném náhrady škody ve výši 33 784 Kč s příslušenstvím, spočívající v nákladech spojených s poskytováním informací, zejména nákladech na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Způsobení škody stěžovatel spatřoval v tom, že žalovaný svévolně žádal o poskytnutí informací, aniž by však chtěl zaplatit náklady na jejich vyhledání. Tím podle stěžovatele maří čas zaměstnanců stěžovatele, který by bylo možné využít k plnění jiných úkolů, a zneužívá svého práva na informace. Zatímco soud prvního stupně stěžovateli částečně vyhověl a uložil žalovanému zaplatit částku 24 000 Kč s úrokem z prodlení a náklady řízení, odvolací krajský soud dospěl k závěru, že z hlediska soukromého práva nelze zdvojnásobit náklady na zaměstnance touto cestou vymáhat. Následkem nezaplacení nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací je podle zákona o svobodném přístupu k informacím neposkytnutí informace a vymahatelný nárok na zaplacení zákon nezakládá. Stěžovatel se poté obrátil na Ústavní soud, neboť se domníval, že rozhodnutí krajského soudu porušilo jeho právo na soudní ochranu a právo na ochranu vlastnictví.

Ústavní soud dospěl k závěru, že ústavní stížnost není důvodná. Listina základních práv a svobod zaručuje v čl. 17 odst. 1 svobodu projevu a právo na informace, v odstavci 5 je stanovena povinnost státních orgánů a orgánů územní samosprávy přiměřeným způsobem poskytovat informace o jejich činnosti; tento článek naopak nezakládá právo na úhradu nákladů plnění povinnosti poskytovat informace a toto právo neplyne ani z Ústavy České republiky.

[celý článek](#)

ROZHOVOR

STANISLAV MIKEŠ

De některých aktuálně dostupných vývojových scénářů může být umělá inteligence schopna aktivit, které doposud ležely toliko v dispoziční sféře člověka. Pro to, aby se mohla v praxi prosadit a začít efektivně používat, je však klíčové vyřešit nelehké otázky, které s touto novou, doposud právem přesně nepopsanou, oblastí souvisí.

Na co by se měl zákonodárce v této souvislosti zaměřit? Jsou nějaké legislativní změny vůbec potřebné? Hrozí, že s rostoucí digitalizací ztratíme soukromí? Jakou právní povahu by měla mít odpovědnost umělé inteligence? Změnil se ve 21. století význam a role práva? V rozhovoru odpovídal JUDr. Stanislav Mikeš, jenž pravidelně publikuje o tématech souvisejících s moderními technologiemi, a to nejen v odborných periodikách – současným trendům v právu se věnuje i ve své nové knize „Co je nového v právu“.

Na jaře vyšla Vaše kniha s titulem „Co je nového v právu?“. Jaká jsou ústřední témata Vaší nové publikace? Jinými slovy, co je v právu nového?

V knize se zabývám zejména problematikou tzv. moderních technologií, za které považuji zejména komplexní počítačové programy, pro něž se dnes používá označení umělá inteligence, které analyzují za pomoci sofistikovaných matematických modelů velké množství dat, a s tím spojenými otázkami, jako je zejména ochrana soukromí. Upozorňuji zejména na připravovanou legislativu na úrovni Evropské unie, která by se otáček s touto oblastí spojených měla dotýkat.

pokračování na straně 3

Poradenství a administrace veřejných zakázek a koncesí

- Komplexní služby v oblasti veřejných zakázek a koncesí
- Zajištění administrace a poradenství ve veřejných zakázkách

www.otidea.cz

OTIDEA
EXPERTI - PRAKTIČI - LIDE

E-mail: info@otidea.cz

Tel.: 295 565 120

SMĚRNICE O NĚKTERÝCH ASPEKTECH SMLUV O POSKYTOVÁNÍ DIGITÁLNÍHO OBSAHU A DIGITÁLNÍCH SLUŽEB

Dne 22. 5. 2019 byla v Úředním věstníku EU, řada L, č. 136, str. 1 a násl., publikována směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb.

Její účelem je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a zároveň poskytovat vysokou úroveň ochrany spotřebitele tím, že stanoví společná pravidla týkající se určitých požadavků na smlouvy o poskytování digitálního obsahu nebo digitálních služeb uzavírané mezi obchodníky a spotřebiteli. Má jít zejména o pravidla týkající se souladu digitálního obsahu nebo digitálních služeb se smlouvou, prostředků nápravy v případě nesouladu se smlouvou nebo neposkytnutí digitálního obsahu nebo digitálních služeb a podmínek pro uplatnění těchto prostředků nápravy, a v neposlední řadě o pravidla týkající se úpravy digitálního obsahu nebo digitálních služeb.

Ke zdůvodnění této nové evropské úpravy preambule směrnice uvádí, že růstový potenciál elektronického obchodu není v EU dosud plně využit. Proto existuje jistá Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě, cílem které je tento potenciál rozvinout. Ta má komplexním způsobem řešit hlavní překážky bránící rozvoji přeshraničního elektronického obchodování v EU. Směrnice je jedním z prostředků této strategie, když má pomoci zajistit lepší přístup spotřebitelů k digitálnímu obsahu a k digitálním službám a usnadnit poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb ze strany podniků. To má pak přispět k rozvoji digitální ekonomiky EU a ke stimulaci celkového růstu v dané oblasti.

Směrnice vstoupila v platnost dnem 11. 6. 2019, členské státy mají pak přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. 7. 2021. Použit tyto předpisy následně mají od 1. 1. 2022.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

SMĚRNICE O NĚKTERÝCH ASPEKTECH SMLUV O PRODEJI ZBOŽÍ

Dne 22. 5. 2019 byla v Úředním věstníku EU, řada L, č. 136, str. 28 a násl., publikována směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES.

Její deklarovaným účelem je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a zároveň poskytovat vysokou úroveň ochrany spotřebitele tím, že nově stanoví společná pravidla týkající se určitých požadavků na kupní smlouvy uzavírané mezi prodávajícími a spotřebiteli, zejména pravidla týkající se souladu zboží se smlouvou, prostředků nápravy v případě nesouladu se smlouvou, podmínek pro uplatnění uvedených prostředků nápravy a obchodní záruky. Nahrazuje přitom dosavadní unijní úpravu prezentovanou směrnicí 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží, jež se s účinkem od 1. 1. 2022 zrušuje.

K důvodu přípravy zcela nové směrnice její preambule vysvětluje, že EU musí, v zájmu udržení své konkurenceschopnosti na světových trzích, zlepšit fungování svého vnitřního trhu a reagovat na četné problémy, které se v současné době objevují v důsledku toho, že hospodářství je čím dál více závislé na technologiích. Proto existuje Strategie pro jednotný digitální trh, jež stanoví komplexní rámec mající usnadňovat integraci digitálního rozměru do vnitřního trhu. Její první pilíř má řešit roztržitost v rámci obchodu uvnitř EU, jelikož se dotýká všech zásadních překážek, jež brání rozvoji přeshraničního elektronického obchodu. Nová směrnice má být jedním z projevů uplatňování této strategie.

V platnost vstoupila dnem 11. 6. 2019, členské státy pak mají přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. 7. 2021. Použit tyto předpisy následně mají od 1. 1. 2022.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

NOVELA NAŘÍZENÍ O OBSAHOVÝCH NÁPLNÍCH JEDNOTLIVÝCH ŽIVNOSTÍ

Dne 13. 6. 2019 bylo ve Sbírce zákonů publikováno pod č. 143/2019 Sb. nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností, ve znění pozdějších předpisů. K této novele o půldruhé desítky změnových bodů Ministerstvo průmyslu a obchodu, jež její návrh připravilo, stručně sděluje, že byla vypracována z důvodu potřeby upravit obsahové náplně jednotlivých živností ve vazbě na aktuální znění příloh živnostenského zákona. Nařízení své účinnosti nabývá dnem 1. 7. 2019.

[Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

[celý článek](#)

ČLÁNEK

PŘIPRAVOVANÝ ZÁKON O REALITNÍM ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

S ohledem na vývoj událostí se zdá, že by se český právní řád mohl dočkat regulace činnosti realitních zprostředkovatelů. Vláda totiž na své schůzi dne 21. 1. 2019 schválila návrh zákona o realitním zprostředkování předložený Ministerstvem pro místní rozvoj.

[číst více na \[www.pravniprostor.cz\]\(http://www.pravniprostor.cz\)](#)

NOVELA ZÁKONA O SOUDECH A SOUDCÍCH – ÚSPĚCH ČI PROHRA?

Přemýšlela jsem o tom, jaké bude pro soudnictví neaktuálnější téma tohoto roku, a jsem přesvědčená, že to bude novela zákona o soudech a soudcích. Text novely byl rozeslán dne 16. dubna 2019 k připomínkám do připomínkového řízení. Dovolte mi tedy stručně shrnout obsah novely.

[číst více na \[www.pravniprostor.cz\]\(http://www.pravniprostor.cz\)](#)

PRÁVNÍ PROSTOR – elektronický časopis nakladatelství CODEXIS publishing spol. s r.o., člen skupiny ATLAS GROUP, a redakce právního portálu Právní prostor.cz, jehož provozovatelem je společnost ATLAS consulting spol. s r.o., člen skupiny ATLAS GROUP; www.atlasconsulting.cz, www.pravniprostor.cz, Výstavní 292/13, Ostrava-Moravská Ostrava, 702 00, tel.: 596 613 333. Vychází jednou za 14 dní. Kontakt na redakci: Ing. Václav Chládek, šéfredaktor, tel.: 603 826 782, chladek@pravniprostor.cz, Ing. Markéta Švrčková, marketingová manažerka, tel.: 603 222 353, srvckova@pravniprostor.cz © Všechna práva vyhrazena. Bez předchozího písemného souhlasu nakladatelství CODEXIS publishing spol. s r.o. člen skupiny ATLAS GROUP je zakázána jakákoliv další publikace, přetiskování nebo distribuce (tištěnou i elektronickou formou) jakéhokoliv materiálu nebo části materiálu zveřejněného v tomto elektronickém časopisu. Přihlášení nebo odhlášení elektronického časopisu na Klientske.centrum@atlasgroup.cz

ROZHOVOR

... Umělá inteligence může být dle některých aktuálně dostupných vývojových scénářů schopna aktivit, které doposud ležely toliko v dispoziční sféře člověka. Jakou úlohu by podle Vás měla umělá inteligence ve společnosti plnit tak, abychom dostatečně využili její potenciál, a zároveň maximálně eliminovali riziko, že nás „nahradí roboti“?

Vývojových scénářů je celá řada, a už jen proto se ne každý naplní. Skutečnost je zpravidla vždy složitější než jakýkoliv plánovaný scénář. Nemyslím si, že by v dohledné době měly lidi nahradit počítačové programy (umělá inteligence). Budoucnost vidím spíše v tom, že tyto programy budou tak jako nyní sloužit lidem jako nástroje pro uskutečňování rozmanitých činností včetně plnění pracovních úkolů. Jinak řečeno, soustředit bychom se měli na rozvoj a podporu těch technologií, které budou lidem pomáhat, a nikoliv je snad vyvíjet s úmyslem lidi zcela nahradit. Riziko pak vidím v tom, pokud by lidé začali v těchto programech vidět něco víc než jen nástroj.

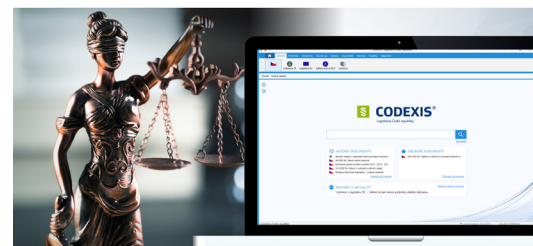
Robotizace postupuje do všech oblastí lidského života a objevují se názory, že by právo mělo na tento nový vývoj reagovat, neboť současná právní úprava může bránit plnému využití technologického pokroku. Jak by mělo právo novou realitu uchopit? Jakým klíčovými otázkám by se např. v tomto směru měli zákonodárci věnovat, jsou-li vůbec legislativní změny potřebné?

To je komplexní otázka, na kterou není jednoduché odpovědět. Nemyslím si, že by právo mělo být tvořeno či měněno podle toho, jak by se líbilo některým zájmovým skupinám. Je naopak přirozené, že se střetává více různých názorů a pohledů na věc. V tomto směru je i vhodné připomenout, že ne všechny změny jsou vždy změny k lepšímu. Proto si i obecně myslím, že s legislativními změnami je třeba zacházet obezřetně a promyšleně a vzít v potaz i potenciální širší, systémové důsledky takových změn.

[celý rozhovor](#)

Karolina Drachovská | redaktor

CODEXIS®

KOMPLETNÍ A AKTUÁLNÍ ZNĚNÍ ZÁKONŮ

Výklady. Články. Komentáře.
Právní informace v souvislostech.

ZJISTIT VÍCE

PRÁVNÍ PROSTOR

Chcete si přečíst i starší čísla časopisu PRÁVNÍ PROSTOR?

Staňte se registrovaným uživatelem portálu a získajte přístup do archivu časopisu

ZAREGISTROVAT SE